

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Тотальне впровадження концептуальних засад розвитку ринкової економіки в усіх галузях народного господарства України призвело до зростання потреби суб'єктів господарювання у захисті своїх майнових прав та інтересів від різного роду ризиків. Взятий нашою державою курс до багатокладної ринкової економіки зумовив бурхливий розвиток страхування як складової господарської діяльності. Страхування – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними особами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів [1].

Хоча в Україні розвиток класичного страхування почався в далекому минулому – в XVIII ст. (прийшло із Західної Європи та пов'язане з виникненням філій англійських страхових компаній), а в статтях пам'ятки давньоруського права “Руській правді” можна знайти багато елементів договору страхування цивільної відповідальності – сьогодні науковці, аналітики, страховики в сучасному страхуванні виділяють багато недоліків.

Найбільш суттєвими з них, що стримують розвиток вітчизняного ринку страхових послуг є: недосконалість нормативно-правового регулювання у сфері страхування; нерозвиненість ринку страхування життя та інших видів особистого страхування; низька платоспроможність потенційних споживачів страхових послуг та їх недовіра до інституту страхування; факти шахрайства та нехтування правами страхувальників з боку окремих страховиків; нестача інформації щодо страхових компаній та послуг, що вони надають.

В Україні до цього часу не створені законодавчі засади для впровадження інвестиційного та обов'язкового медичного і пенсійного страхування. Нерозвиненими залишаються такі сфери страхування як аграрні, екологічні та катастрофічні ризики. Страхові послуги продовжують використовуватись підприємцями з метою ухилення від податків. Існує недобросовісна конкуренція (демпінг), у тому числі щодо тарифікації окремих видів страхових послуг. Недосконалим залишається нормативно-правове врегулювання діяльності страхових посередників, актуаріїв та аварійних комісарів.

Державна політика у сфері страхування має бути спрямована на:

- формування сучасного та динамічного страхового ринку з високорозвиненою інфраструктурою та широким асортиментом страхових послуг;
- своєчасну та широку адаптацію українського страхового ринку до світових вимог фінансового регулювання та нагляду, активну співпрацю з європейськими та міжнародними організаціями;
- створення страхового нагляду, гармонізованого з міжнародними стандартами та орієнтованого на захист прав споживачів фінансових послуг;
- модернізацію страхового бізнесу та систем управління страховими компаніями;
- розвиток страхового посередництва та посилення контролю за посередниками (брокерами, агентами і консультантами);
- впровадження системи мікро- страхування для незаможних верств населення, державну підтримку соціально значущих видів страхування;

– формування страхової культури громадян та підвищення фінансової грамотності учасників страхового ринку.

Одними з пріоритетних напрямів розбудови страхового ринку є розвиток особистого страхування, довгострокового страхування життя, у тому числі інвестиційного та пенсійного, активна участь страховиків у системі недержавного пенсійного забезпечення та запровадженні обов'язкового медичного страхування, а також сучасних технологій страхування аграрних ризиків.

Створення стабільного страхового ринку потребує об'єктивного інформування всіх його учасників про основні умови, вимоги та ризики у процесі їх діяльності. Для підвищення рівня страхової культури населення має забезпечуватись прозорість діяльності учасників страхового ринку та реалізовуватися програми інформування населення через засоби масової інформації про стан та перспективи страхового ринку, переваги отримання страхових послуг [2].

Підсумовуючи вищевикладене слід підкреслити, що страхування – це надзвичайно великий та перспективний сегмент фінансового ринку, стан якого залежить від рівня розвитку законодавства, податково-бюджетної та грошово-кредитної політики якості нагляду за страховою діяльністю та фінансовим станом страховиків.

Список використаних джерел

1. Про страхування : Закон України від 7 березня 1996 року № 85/96-ВР // ВВР, № 18, ст. 78.

2. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2015 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kbs.org.ua/files/dpee1.pdf>.